

for i Aalborg, Jeg garanterer for, at der er mange af mine partifæller i Aalborg, der er så meget imod det her, at de også kan finde på at møde op i Arbejdsmarkedsudvalget og sige, at de synes, at det her er tudestosset. Det håber jeg, for det her hænger simpelt hen bare ikke sammen i den situation, vi står i.

Vi har f.eks. i dag også stillet spørgsmål om – det kunne være, at ministeren ville hjælpe os lidt her til sidst – at en af de ting, der ikke fremgår af lovforslaget, er de it-omkostninger, der er, i forbindelse med at kommunerne og a-kasserne og jobcentrene skal kunne snakke sammen. Jeg spørger igen: Hvad kommer det til at koste? Jeg har masser af tid. Der er ikke møde i Folketinget i morgen, så vi kan for min skyld køre igennem, indtil vi får det at vide.

Det her er så talentløst. Man fremlægger en aftale for at genere fagbevægelsen og Socialdemokratiet. Der står ikke et eneste ord om økonomi. Så beder vi i Arbejdsmarkedsudvalget om at få en høring, og så kan det nok være, at man får travlt med at sige, at det her bliver lavet sådan, at kommunerne ikke mister noget. Men det er jo kun kommunerne under et, vil jeg sige til hr. Knud Kristensen. Det er jo det, der er problemet her. Der vil være kommuner, der taber på det her, og hvad skal de betale med? Ja, regningen ligger i børneværelset, og den ligger i ældrecenteret, for så skal man til at lave besparelser der. Det synes vi ikke er fair.

Det kan da være fint nok, at der er nogle kommuner, der synes, at de kan tjene penge på det her, at regeringen vil give dem nogle penge. Vi synes bare ikke, at det er en ærlig måde. Vi synes, at det er forkert, at der er nogle kommuner, der taber på, at de skal løse en opgave for en beskæftigelsesminister, som har opgivet ævred med hensyn til at få danskerne i arbejde. Det er den skinbarlige sandhed. Man løber fra ansvaret, man ønsker ikke at blive konfronteret fra den talerstol dernede onsdag efter onsdag om, hvad man skal gøre ved den stigende ledighed. Det kan vi gå hjem og snakke med borgmestre og rådmænd – og hvem der ellers gider svare på det – om. Jeg skal ikke have mere med det at gøre, jeg stikker halen mellem benene, siger ministeren, for så kan vi beskæftige os med noget andet.

Jamen det er fint, men vi er bare nødt til at få facts på bordet, og jeg håber, at ministeren vil svare på, hvad det reelt koster at lave de der it-systemer om, for det har vi jo ikke fået noget at vide om i dag. Det var bare en enkelt lille detalje.

KI. 20:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen fra SF. Værsgo.

KI. 20:04

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg synes, det er et spændende regnestykke, ministeren er kommet med, og jeg glæder mig til at se de forudsætninger, det bygger på, stillet op på et stykke papir. Jeg vil gerne bidrage med et andet regneeksempel. Jeg forestiller mig en kommune med 50.000 indbyggere; jeg forestiller mig, at de 30.000 er på arbejdsmarkedet; jeg forestiller mig, at arbejdsløsheden er på 6 pct., og det giver 1.800 personer; så forestiller jeg mig, at arbejdsløsheden stiger med 4 procentpoint, for det er jo det, der er tale om i lovforslaget, altså at den kommer op på 10 pct., og så er der 3.000 arbejdsløse, og sammenholdt med de tidligere 1.800 er der så 1.200 arbejdsløse mere – det er forskellen mellem de to tal – hvis dagpenge og aktiveringsudgifter kommunen selv skal betale. Og 1.200 arbejdsløses dagpenge og aktiveringsudgifter bliver, når det koster ca. 200.000 kr. pr. person, 140 mio. kr. Det er uhyggelig mange penge. Jeg kan se, at Venstres ordfører ryster på hovedet. Jeg glæder mig til at høre, hvori det forkerte består, og det må vi jo så høre en kommentar til.

Jeg vil gerne sige generelt, at der er meget politisk snak om, at den tidligere statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, droppede sin bog »Fra socialstat til minimalstat« for nogle år siden. Det mener jeg bestemt ikke han har gjort, og det mener jeg heller ikke at regeringen har gjort – heller ikke Dansk Folkeparti som støtteparti. Det, der skete, var i virkeligheden, at man besluttede sig for at tage det step by step i stedet for at tage det som en stor omvæltning på en gang. Og det danske samfund ser helt anderledes ud i dag, end det gjorde, da den borgerlige regering kom til i 2001. Der er meget mere privatisering, der er meget mere udlicitering og lignende, og det her, som er blevet diskuteret meget i eftermiddag, og som handler om udlicitering med hensyn til jobsindsatsen, passer jo fint ind i det billede, altså at man laver et kraftigt incitament for kommunerne til at udlicitere opgaven med at bringe arbejdsløse i arbejde, sådan som det er blevet beskrevet. Desværre er det et led i en naturlig udvikling, en udvikling, som vi i SF ikke på nogen måde kan gå ind for.